

i Morgen, og antagelig vil det ske senest i næste Uge, hvis det i øvrigt er foreneligt med Forholdene her i Tinget.

Dernæst sagde den ærede Ordfører, at han frygtede ved dette Lovforslags Vedtagelse Vanskeligheder for Domstolene, og han frygtede Vanskeligheder med Hensyn til den ligelige Behandling af de forskellige Samfundsklasser, naar de faldt ind under dette Lovforslag. Men dem, der her er Tale om, er kun dem, der har gjort sig skyldige i Krænkelser af den almindelige Retssikkerhed ved at true andres legemlige Velfærd. Jeg tror, det ærede Medlem lægger for meget ind i dette Lovforslag som et Værn i al Almindelighed mod Bøller, som han kaldte det. Lovforslaget er saaledes formuleret, at det kun i meget begrænset Udstrækning kunde tænkes at finde Anvendelse paa almindelige Bøller efter daglig Tale. Naar „legemlig Velfærd“ er taget med, maa jeg sige, at det i første Række er rettet mod Voldtægtsforbrydere. Jeg tror, at det vil blive yderst sjældent, at Lovforslaget vil blive anvendt overfor almindelige Slagsbrødre.

Dernæst spurgte det ærede Medlem, om vi har Plads her i Landet til at internere disse farlige Forbrydere. Jeg forstod, at den ærede Ordfører her gik ud fra en lignende Misforstaaelse som den sidste ærede Taler, at dette Lovforslag vil komme til at omfatte en umaadelig Mængde Personer. Det er slet ikke min Opfattelse. Maa jeg, mens jeg er ved dette Spørgsmaal, med det samme vende mig til det ærede Medlem Hr. Johannes Lou. Det ærede Medlem spurgte først om, hvem der skulde betale. Betalingen maa ordnes paa samme Maade som i alle andre Tilfælde af Umyndiggørelse. Hvis vedkommende kan betale, maa han selv gøre det, ellers maa det offentlige. Saa siger det ærede Medlem: hvor uendelig dyrt vil dette Forslag ikke blive! Han begrundede denne efter min Mening mærkelige Opfattelse med, at 45 pCt. af Straffangerne er Psykopater, og selv om den højtærede Justitsminister havde den største Lyst til at indespærre alle disse 45 pCt., vilde der i hvert Fald neppe blive Raad til at gøre det. Maa jeg dertil sige, at jeg har ikke det Indtryk, at ret mange Procent af Psykopaterne vil falde ind under den Formulering, der er givet i dette Lovforslag: at de paa Grund af deres psykisk abnorme Tilstand udsætter den almindelige Retssikkerhed for Fare gennem Brandstiftelse eller ved at true andres Kønshed eller legemlige Velfærd. Det er virkelig kun en lille Procent af Psykopaterne, der i den Forstand kan siges at være saa farlige

for den offentlige Sikkerhed, at der vil være Grund til at benytte det foreliggende Lovforslag mod dem, dette Lovforslag, som jo overhovedet kun er tænkt, i hvert Fald praktisk taget, som en midlertidig Hjælpe-lovgivning, indtil Straffeloven er blevet gennemført. Jeg tror derfor ikke, man fra nogen Side behøver at spekulere saa stærkt over, hvad dette Lovforslag vil medføre af Udgifter. Jeg har den Opfattelse, at der ikke, i hvert Fald ikke, hvis Straffeloven bliver gennemført inden en rimelig Tid, bliver Tale om store Udgifter til dette Formaal.

Maa jeg, skønt det ikke direkte vedrører Forhandlingen her, gøre kun et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Johannes Lou med Hensyn til hans Udtalelser om Kastration eller Sterilisation af Sædelighedsforbrydere. Det vedrører jo ikke dette Lovforslag, men det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem sagde, at den Vind, der blæste fra Justitsministeriet, gik skarpt mod Sterilisation, og som Bevis herpaa fremdrog en Udtalelse af mig, hvorefter jeg havde sagt, at Kastration af en Straffange udførte af en Læge, selv efter vedkommendes Ønske, vilde falde ind under Straffelovens § 204, altsaa være strafbart for Lægen. Det er efter min Opfattelse uimodsigeligt, at hvis en Læge, ogsaa en Fængselslæge, i Øjeblikket vilde foretage saadanne Operationer paa Straffanger, vilde det være strafbart, hvis det ikke havde sin Begrundelse i Nødvendigheden af i kurativt Øjemed at foretage disse Skridt. Man vil ikke her i Landet kunne lemlæste en Person paa den Maade, blot fordi han selv ønsker det, man vil kun kunne gøre det, hvis hans Helbred efter lægelige Synspunkter kræver det. Men hvis det sidste er Tilfældet, vil det ogsaa være berettiget at gøre det paa Lægens Ansvar ligesom alle andre Operationer, han udfører.

Jeg har senere haft Lejlighed til at sige med Hensyn til det Spørgsmaal, om Grunden til disse Operationer just skal være Sygdom i vedkommende Kirtler, at det tør jeg ikke afgøre. Det vil jeg ikke tro; jeg vil tro, at Grunden til Operationens Nødvendighed lige saa vel kan ligge i psykisk Abnormitet, i en Hjernelidelse. Men det er et Spørgsmaal, som jeg hverken *qua* Justitsminister eller *qua* Just er i Stand til at svare afgørende paa. Det er et Spørgsmaal, som Lægevidenskaber paa eget Ansvar maa besvare. I øvrigt finder jeg, da disse Problemer forhaabentlig kommer til Diskussion om ganske kort Tid, naar det nye Straffelovforslag er forelagt, ikke An-